

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 21.11.2003
Sayı: 4523

5907

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıda yer alan soruların, Adalet Bakanı Sayın Mehmet Ali ŞAHİN tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim.

Geze

Prof. Dr. N. Gaye ERBATUR

CHP Adana Milletvekili

Son günler kamuoyu vicdanında büyük rahatsızlık yaratan Hüseyin Üzmez'in 14 yaşındaki bir kız çocuğuna cinsel istismarda bulunduğu iddiası sonrası, Adli Tıp Kurumu tarafından verilen, mağdurun ruh ve beden sağlığının bozulmadığı belirten rapor üzerine serbest bırakılması, kamuoyunda tepkiyle karşılanmış ve sorumluluğu olan kurumların açığa çıkarılması talep edilmiştir. Konuya ilişkin olarak çeşitli sivil toplum örgütleri, dernekler ve meslek odaları da görüş bildirmiştir. Son olarak, Türk Tabipler Birliği de bir açıklama bulunmuştur. Açıklamaya göre, Türk Tabipler Birliği, ilgili raporun detaylı bir analizini gerçekleştirmiştir. Türk Tabipler Birliği raporuna göre, mağdur çocuğun Adli Tıp Kurumu'nda mahkemeye benzeren bir kurul önünde değerlendirilmesi son derece uygunsuz ve yararsız olduğu gibi, çocuğun utancını ve korkusunu artırması bakımından zararlıdır. Çocuk istismarı iddiasının, kanıtlanmasa dahi tedavi gerektiren bir durum olduğu göz önüne alındığında, 6. İhtisas Kurulu oluşumu ve yapılanması itibari ile, tıbben ve hukuken çocuk istismarını ve bunun ruhsal sonuçlarını değerlendirebilecek uzmanlığa sahip değildir. Kurulun hiç bir çocuk ve ergen ruhsal değerlendirmesi bulgusuna yer vermeyen ve bir cümleyle ifade bulan kararı bilimsel verilere dayanmamaktadır. Hiç bir çocuk ve ergen ruhsal değerlendirmesi bulgusuna yer verilmemiştir. Herhangi bir psikometrik değerlendirmeye başvurulmamıştır. Çocuk ve ergenin ruhsal değerlendirmesi sürecinin bir parçası olan anne baba görüşmesi değerlendirme sürecinde yer almamaktadır. Çocuğun okuldaki ilişkileri, ders başarısı, arkadaş ilişkileri hakkında bilgi toplanmamıştır. Adli Tıp Kurumu, 6.İhtisas Kurulu, hekimliğin temel kuralına riayet etmemiş, tedavi gerektiren bir olgu hakkında yetkisi olmadığı

halde ve yetkili uzmanlardan yardım almadan tedaviye gerektirecek bir durum olmadığı kararına varmıştır. Adli Tıp Kurulu 6. İhtisas Kurulunun B.Ç. için hazırladığı rapor, gerek raporun hazırlandığı ortamın çocuk açısından yeni travmalara meydan vermeyecek güvenli bir ortamda ve bu konuda uzman kişiler tarafından yapılmamış olması, çocuğun muayene dışındaki davranışlarına yönelik verilerin toplanmamış olması, var olan diğer verilerin ise doğru değerlendirilmediği, bilimsel niteliklere haiz bir bilirkişi raporu olmaktan son derece uzaktır. Cinsel saldırı ve istismar konularında yasa maddeleri, konunun uzmanları ile birlikte hızla ele alınmalıdır ve gözden geçirilmelidir. Söz konusu dava; Çocuk Hakları Sözleşmesine imza atılmış olmakla birlikte iç hukukta gerekli düzenlemelerin tamamlanmadığı, uygulamaların çocuğun yararını önceleyecek şekilde yapılandırılmadığını bir kez daha ortaya koymuştur. Adli tıp hizmetlerinde bilimselliğin, bağımsız ve özerk yapılanmanın, bilirkişiliğin ayrılmaz parçaları olduğundan Türkiye’de Adli Tıp hizmetlerinin bu çerçevede yeniden yapılandırılması gerekmektedir. Adli Tıp Kurumu resmi bilirkişi organı olarak görev yapmaktadır. Bu sebeple siyasi baskılardan uzak bir çalışma sergilemesi şarttır. Kurum dahilinde bulunan kurulların, raporlarını hazırlarken, konuya yönelik uzmanlar eşliğinde çalışması önemlidir. Aksi halde çıkan raporu dikkate alan mahkeme yanlış kararlar verebilir. Bu çerçevede;

1. Adli Tıp Kurumu, 6.İhtisas Kurulu’nun, tedavi gerektiren bir olgu hakkında yetkisi olmadığı halde ve yetkili uzmanlardan yardım almadan tedaviye gerektirecek bir durum olmadığı kararına vardığı iddiası doğru mudur? İlgili kurulda çocuk psikiyatristi bulunmadığı halde rapor düzenlenmesi doğru bir uygulama mıdır?
2. Örnek olayda da görüldüğü gibi, Adli Tıp Kurumu çalışmalarında Uluslar arası Çocuk Hakları Sözleşmesi hükümlerine aykırı uygulamalarda bulunmaktadır. Adli Tıp Kurumu’nun çalışmalarının Çocuk Hakları Sözleşmesi’ne uygun hale getirilmesi için yapılması düşünülen çalışmalar nelerdir?
3. Bilimsel ilgi alanı olmadığı konularda, raporun altında imzası bulunan, örneğin üroloji, radyoloji uzmanının, çocuk istismarı konusunda, uzmanmışçasına rapor altına imza atması etik midir? Bu durum, mağdurun bir kez daha mağdur olmasına yol açan bir uygulama olarak değerlendirilebilir mi?
4. Kamuoyunda sıkça dile getirilen Adli Tıp Kurulu’nun bağımsızlıktan uzak çalıştığı iddialarını incelemek amacıyla bir girişimde bulunulması düşünülmekte midir? Adli Tıp Kurulu’nun bilimsel özerklik çerçevesinde çalışması için ne yapılması düşünülmektedir?

5. Bahsi geçen olayda, bu denli kısa sürede bir raporun çıkmasının mümkün olmadığı, ilgili uzmanlarca dile getirilmiştir. Raporun bu denli hızlı çıkmasının raporunun güvenilirliğini sarsacağı düşünülürse, raporu düzenleyen kurula yönelik herhangi bir baskı olup olmadığını incelemek üzere bir girişimde bulunulması düşünülmekte midir?